

Følge deraf have en betydelig større skattepligtig Indtægt og større Skatteevne end tidligere. At man fra Lovgivningsmagtens Side søger at tilvende sig en Del af den ufortjente Prisstigning og Værdistigning forekommer mig naturligt. Jeg vil derfor ogsaa tro, at det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) har Aarsager til sin Modstand, som maaske ligger dybere, og som det ærede Medlem ikke ønsker paa nærværende Tidspunkt at fremsætte. Spørgsmaalet om selve Jordvurderingen kom det ærede Medlem, saa vidt jeg husker, slet ikke ind paa, i hvert Fald gik han meget let hen over det.

Med Hensyn til det Tab, som Statskassen vil faa ved Udsættelsen af Ejendomsskyldvurderingen i et Aar, tror jeg ikke, den højtærede Minister har regnet forkert, naar han anslaaer det til ca. 13 Mill. Kr., hvilket Beløb han derfor søger at faa ind ved den foreslaede Forhøjelse af Promillen fra 1 Kr. 65 Øre til 3 Kr. Hvis vi fik Ejendomsskyldvurderingen i 1919, vilde alle Ejendommens Værdi gaa mægtigt i Vejret, hvilket ogsaa stemmer med Overskyldraadets Skrivelse. Men jeg indrømmer, at det er ganske umuligt at sige noget bestemt om, hvor stort et Tab der bliver for Statskassen ved, at man gaar Glip af denne Forhøjelse. Tabet bliver stort, thi man anvender ved saa mange Beregninger Ejendomsskyldvurderingen som Basis, saaledes ved Beregning af Formueskat, Stempel-skat, Arveafgift og forskellige andre Afgifter. Der er i det hele en stor Anvendelse af Ejendomsskyldvurderingen som Grundlag. Under de herskende abnorme Vilkaar for Erhvervslivet, tror jeg ikke, nogen Skattelevgivning kan faa den sociale Indflydelse som den under andre Forhold vilde have. Jeg erkender, at den stærke Stigning i Jordpriserne neppe i nogen synderlig Grad vil blive paavirket af, om Ejendomsskylden forhøjes til 1,65 eller til 3 pCt. Ej heller vil det øve nogen synderlig Indflydelse, at man taler om at paalægge en Jordværdiskat. Men jeg føler mig overbevist om, at naar Krigen er omme, og en nøgtern Vurdering af Erhvervsvilkaarene i vort Samfund bliver mulig, saavel Vurdering mellem Erhvervene indbyrdes som Erhvervenes Forhold til deres Konkurrenter i Udlandet, vil det faa stor Betydning, om man paalægger en Jordværdiskat baade i By og paa Land, thi da vil den sociale Virkning kunne gøre sig gældende. Ved dette Middel vil det blive muligt at gøre Adgangen til Jorden lettere for den store arbejdende Del af Befolkningen, og netop derigennem bliver det muligt at

skabe gunstigere Arbejdsvilkaar for en saa stor Del af vort Fødselsoverskud som vel muligt, og det turde netop i et Samfund som det danske være det Middel, ved hvis Hjælp vi skal kunne overvinde de betydelige Vanskeligheder, som efter Krigen vil melde sig baade for Handel og for Industri og for Haandværk i alle de neutrale Lande, naar de skal optage Konkurrencen med deres Kolleger i de store Industrilande. Da tror jeg det vil være muligt ogsaa i Fremtiden at falde tilbage paa Landbruget, naar vi blot indretter os saaledes, at flest muligt faar Adgang til Jord under rimelige Dyrkningsvilkaar.

Det har glædet mig at se, at de Tanker, jeg her har fremført, vinder stadig stigende Udbredelse i vort Folk. Tanken om Indførelse af en Grundværdiskat breder sig i alle Partier, navnlig blandt de yngre Vælgere i alle Partier, og jeg tør sige, at det radikale Venstre, Rigsdagspartiet og Vælgerne som Helhed, siden Partiets Dannelse har været Tilhængere af dette Beskatningsgrundlag, og at det er dette Parti, som først har arbejdet energisk og forstaaende i den Sag. Jeg ser, at Landstingsmand Steincke i Landstinget paa sit Partis Vegne i en udførlig og god Tale har givet sin uforbeholdne Tilslutning til det radikale Venstres Krav i Jordspørgsmaalet. Endogsaa i Partiet Venstre findes mange Tilhængere af det Princip, at Samfundet skal tilegne sig de samfundsskabte Værdier, da dette er retfærdigt, og da det vil have til Følge, at Adgangen til Jord paa gunstige og rimelige Vilkaar for Fødselsoverskuddet i Befolkningen bliver mulig. Men er man Tilhænger af dette Princip, maa man ogsaa tage dets Konsekvens, d. v. s. bruge det Middel, man raader over, og det er da en gradvis Forøgelse af Grundskatterne. Jeg erkender, at det vilde være heldigt, om man kunde forøge dem ved Hjælp af en Jordværdiskat, der ramte helt retfærdigt, men naar vi nu foreløbig kun har Ejendomsskylden, maa jeg bede om, at vi bruger den; thi selv om den kun er mangelfuld og kan virke uretfærdigt, er det dog det Middel, vi i Øjeblikket raader over. Fra vor Side erklærer vi, at vor Opgave skal være at stræbe hen til at faa en Jordvurdering samtidig med Ejendomsskyldansættelsen, en Jordvurdering, der kan tjene som Grundlag for Skattepaalæg, og naar det lykkes os at faa en Jordvurdering, vil vi søge at komme til Forstaaelse med de andre Partier om at lade den til denne Jordvurdering hørende Jordskyld afløse Ejendomsskylden. Vi stræber ikke efter at faa Baade- og, men efter at faa Ejendomsskylden er-